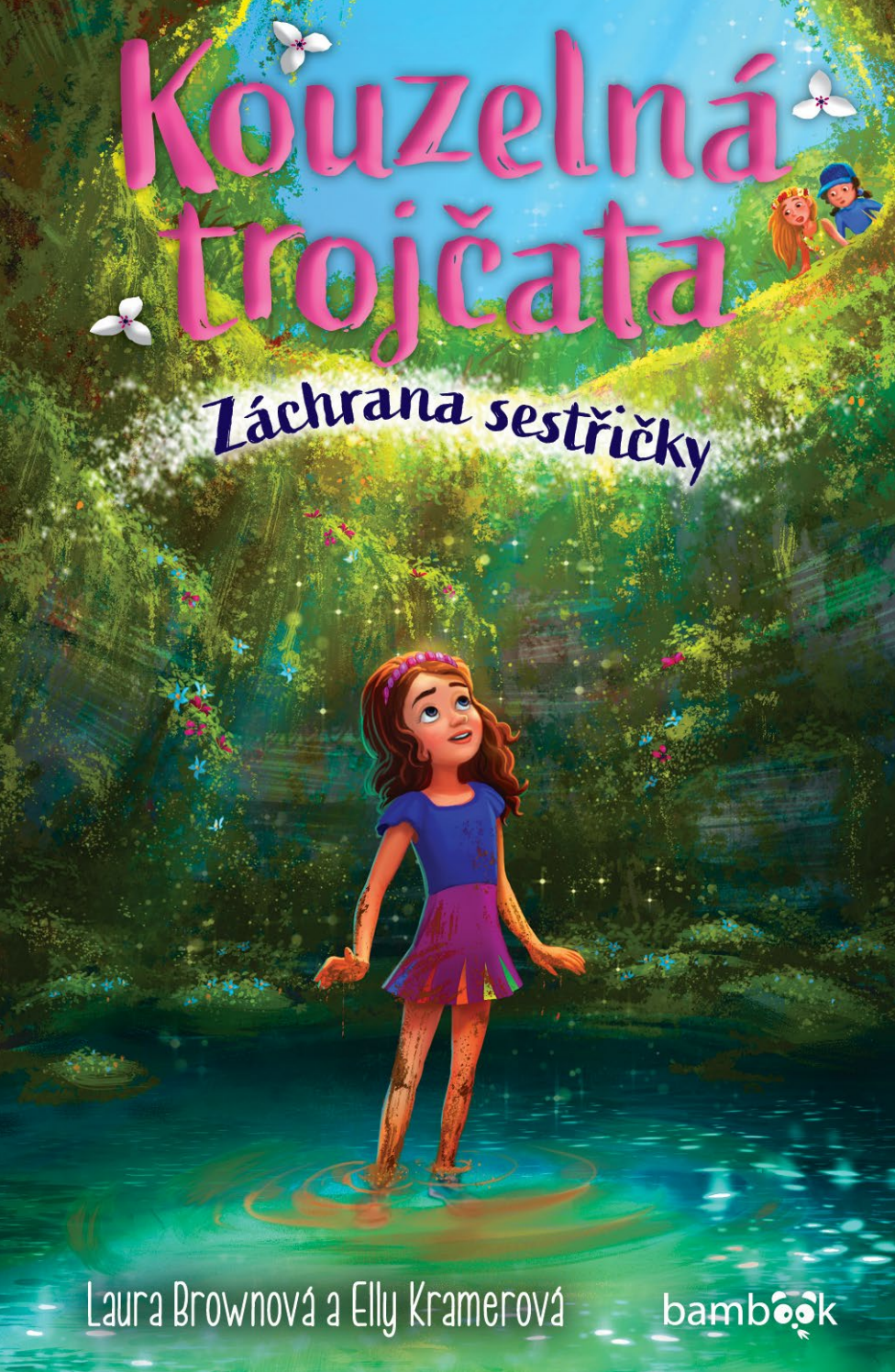

Kouzelná trojčata

The background is a vibrant, painterly illustration of a magical forest. In the center, a young girl with long brown hair and a purple headband stands in a shallow, rippling pond. She is wearing a blue short-sleeved top and a purple skirt, and her legs are covered in mud. She looks up with a surprised expression. In the upper right, two other children, a girl with a crown and a boy with a blue hat, are perched on a grassy hill. The scene is filled with lush green foliage, small white flowers, and sparkling light effects.

Záchrana sestřičky

Laura Brownová a Elly Kramerová

bambóok

bamb**ook**

Laura Brownová a Elly Kramerová

KOUZELNÁ TROJČATA

Záchrana sestřičky

Přeloženo z anglického originálu *Trillium Sisters – Fashionable Disaster*
vydaného nakladatelstvím Pixel+Ink v roce 2022.

First published by Pixel+Ink, a division of TGM Development Corp.

Text copyright © 2022 by Laura Brown and Elly Kramer

Interior illustrations copyright © by TGM Development Corp.

Translation © Leona Maříková, 2025

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou BAMBOOK

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

obchod@grada.cz, www.grada.cz

tel.: +420 234 264 401

jako svou 10 153. publikaci

Překlad Leona Maříková

Jazyková úprava a korektura Michaela Tománková

Odpovědná redaktorka Olga Tesařová

Grafická úprava a sazba TypoText

Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

První vydání, Praha 2025

© Grada Publishing, a. s., 2025

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.*

ISBN 978-80-271-8088-2 (pdf)

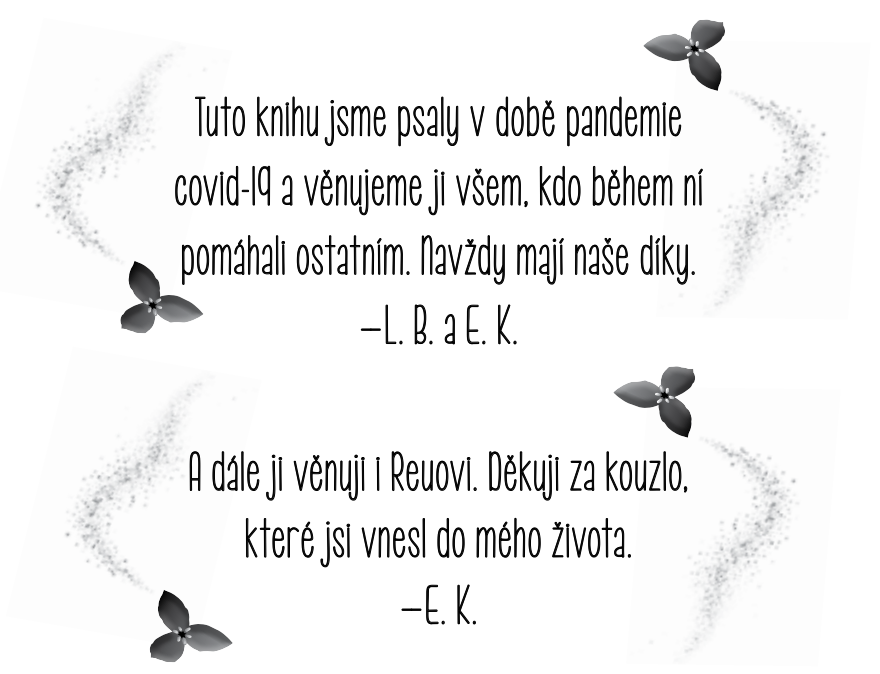
ISBN 978-80-271-5557-6 (print)

Kouzelná trojčata

Záchrana sestřičky

Laura Brownová a Elly Kramerová

Ilustrovala Sarah Mensingaová

Tuto knihu jsme psaly v době pandemie
covid-19 a věnujeme ji všem, kdo během ní
pomáhali ostatním. Navždy mají naše díky.

—L. B. a E. K.

A dále ji věnuji i Reuovi. Děkuji za kouzlo,
které jsi vnesl do mého života.

—E. K.

KAPITOLA 1

Sourozenci Gábi, Klárka, Emilka a Tobík se na sebe podívali a usmáli se.

„Připravit!“ vykřikla Gábi.

„Pozor!“ pokračovala Klárka.

„Ted!“ zakřičel Tobík.

Emilka se zachichotala. „Kdo doběhne poslední ke stromovému domu, je zvadlá kytká!“

Děti vyrazily po úzké stezce vedoucí lesem a přeskakovaly kameny a kořeny stromů.

Když se Gábi, která běžela v čele, shýbla před nízkou větví, Tobík ji předběhl. „Hele, cvrčku! Jak to, že běháš tak rychle?“

„Učil jsem se od nejlepší!“

„*Haf, haf, haf*,“ zaštěkal Fousek. Vlče se vrtělo v nosítku připevněném na Klárčiných zádech.

„Běžím, jak nejrychleji můžu,“ uklidňovala ho Klárka.

„Ale ne dost rychle!“ škádlil ji Tobík.

„No, aspoň nejsi poslední,“ křikla Emilka zezadu. Snažila se běžet za svými sourozenci, ale ve skutečnosti za nimi spíš zaostávala. Nakonec odevzdaně rozhodila rukama. „Prostě. Musím. Popadnout. Dech.“

Klárka se ohlédla přes rameno. „Zastavte se všichni. Počkáme na Emilku.“

Gábi s Tobíkem počkali na ostatní. „Jen šetřete síly,“ řekla Gábi. „Jsme od domova dál, než jsem si myslela. Bude to dlouhý závod!“

„To bude,“ řekla Emilka. „Takže mám dost času, abych vás porazila!“ Pak se znovu rozběhla.

„Emi, to není fér!“ vykřikl Tobík a pustil se za ní. „Tys vůbec nebyla udýchaná!“

„Přesně tak, chci totiž porazit Gábi.“

„Chyba!“ vykřikla Gábi, když se jako blesk prohnala kolem Emilky. „Mě *nikdo* neporazí!“

Děti vběhly do ještě hustšího lesa, takže se musely začít vyhýbat větvím a keřům.

„Tak teď už to opravdu vzdávám,“ zvolala Emilka. Klesla na kolena a jedním pohybem uvolnila svého medvědího kamaráda Brumlu z šátku, který měla uvázaný kolem těla.

„Já taky,“ přidala se Klárka. „Co si to namlouváme? Gábi nikdo nepředběhne.“

Emilka sáhla do kapsy a vyndala pár müsli tyčinek. „*Mrňata*, svačinka!“ Tak dívky říkaly svým zvířecím kamarádům.

Svačinka bylo Pírkovo oblíbené slovo. Slétl proto Gábi z ramene a přidál se k Fouskovi a Brumlovi, kteří se už olizovali až za ušima.

„Emi, já mám taky hlad,“ postěžoval si Tobík. „Máš svačinku i pro lidi?“

„Jasně.“ Emilka vyndala sendviče s jablky a každému podala jeden. „Ale nemůžeme tu zůstat dlouho. Dnes mám tatínkovi pomáhat na klinice. Tlapkova klinika byla veterinární ordinace, kde se jejich tatínek, pan doktor Tlapka, staral o nemocná a poraněná zvířata

žijící na Rozkvetlé hoře. Pan doktor Tlapka dbal na to, aby od něj všichni zvířecí obyvatelé hory odcházeli zdraví, ať už to byl los s bolavou nohou, nebo veverka, která potřebovala zbrousit zuby. Emilka nedávno začala na klinice pomáhat jako dobrovolnice. Moc ji bavilo tatínkovi asistovat a pomáhat zvířatům.

Sourozenci zrovna dojedli a chystali se vyrazit k domovu, když zaslechli žbluňknutí.

„Co to bylo?“ zeptala se Gábi.

„Znělo to, jako když šplouchne voda,“ odpověděla Emilka.

Klárka nakrčila nos. „Uprostřed lesa? Blízko žádná řeka není.“

„Mrňata už to šla zjistit,“ všiml si Tobík.
„Pojďme za nimi.“

Fousek sklonil čenich k zemi a začal očuchávat lesní podrost. Brumla s Pírkem ho ihned následovali. Děti vyrazily za svými zvířecími kamarády.

„Jak mohou mrňata vědět, kam jít?“ zeptal se Tobík. „Není tu žádná cesta.“

„Zvířata mají mnohem lepší sluch a čich než lidé,“ vysvětlila mu Emilka.

„Doufám, že máš pravdu,“ řekla Klárka. „Nechtěla bych tady prolézat houštím jen tak pro nic za nic.“

Najednou se mrňata na místě zastavila. „*Jip, jip!*“ zaskřehotal Pírko, zamával křídly a vzlétl do vzduchu.

„Něco našli!“ vykřikla Gábi.

Tobík zaklonil hlavu. „No páni!“

